

[Poul Møller.]

i hvert fald tror jeg ikke, det skal ske for åbne døre her i salen. Jeg vil derfor gå ud fra, at forslaget stadig er til forhandling, og at vi stadig skal tage stilling til forslaget i dag.

Vi har nu tre gange i en kort årrække haft dette lovforslag til behandling. Vi har drøftet det meget indgående i 1951 og 1952 ved førstebehandlinger her i tinget. Vi har hørt eksempler på, hvordan det er gået med udbyttedeling dér, hvor den har været praktiseret. Vi i mit parti synes imidlertid ikke, det kan være rigtigt nu at genoptage diskussionen fra 1951 og 1952. Vi har med interesse lagt mærke til, at det radikale venstre nu for første gang under en socialdemokratisk regering fremsætter dette forslag. Det radikale venstre har tidligere fremsat dette forslag, i 1951 og 1952 og et lignende forslag under regeringen Madsen-Mygdal i 1927, men i årene 1929—40, da det radikale parti sad ret nær ved regeringsbænkene, og i årene efter krigen under socialdemokratiske regeringer har vi ikke mødt forslaget. Nu har vi mødt det, og jeg går ud fra, at det så også er alvorligt ment, og at det bliver manifesteret ved, at det fremsættes under en socialdemokratisk regering, at man ønsker det fremmet så stærkt og så hurtigt som muligt.

Vi fra vor side vil gerne deltage i en udvalgsbehandling af denne sag. Ethvert problem, som vedrører aflønning af arbejdere i produktionen og i erhvervslivet, enhver tanke, som har til hensigt at søge produktion og produktivitet øget, må naturligvis have vor interesse. Dog vil jeg gerne gøre den bemærkning, at lovforslaget ikke er et forslag om udbyttedeling; det er et forslag om nedsættelse af et nævn, som skal bistå med hensyn til udbyttedeling. Ifølge den videre definition, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har givet af begrebet udbyttedeling, er udbyttedelingsordninger vokset frem i virksomhed efter virksomhed som fondsdannelser, hjælpefunds, pensionsfunds, bonusordninger; og alt det, der er vokset frem derude, er ordninger ordnet efter regler, som man synes passer bedst til forholdene i den pågældende virksomhed. Om det ovenpå denne udvikling kan være til nogen hjælp at have et nævn, som kan give vejledning, eller det ikke vil være nogen

hjælp, det er det, diskussionen her drejer sig om.

En skattemæssig begunstiggelse for de mennesker og virksomheder, der lægger til side til disse formål, har vi før erkendt at vi i høj grad vil være med til, og det skatte-lovsforslag, som den tidligere finansminister, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, fremsatte, går langt med hensyn til skattefrihed for beløb, der henlægges til arbejderfunds, hjælpefunds o. lign. Vi er fuldstændig klar til at medvirke til en ordning, der medfører skattemæssige lempelser eller begunstiggelser, fritagelse for skat af disse midler, hjælp til at få denne udvikling til at gro livligere og kraftigere ude i erhvervslivet, denne tanke om at give arbejdere og funktionærer større andel i årets udbytte. Men vi vil også gerne i et udvalg se på, om der er grund til ovenpå denne udvikling at have et nævn til at fremme udviklingen, som forslagsstillernes tanke er. Vi har før givet udtryk for vor skepsis deroverfor, men der er gået et stykke tid siden da, og der kan være gjort nye erfaringer; derfor mener jeg, der kan være grund til atter at se på det materiale, vi fik dengang.

Vi mener altså, det vil være rigtigt nu at få en udvalgsbehandling, og at vi under den undersøger, om der er noget, man bør lovgive om; eventuelt kan man opnå det, der efter vor opfattelse er nødvendigt og det vigtigste, nemlig skattemæssige begunstiggelser og derigennem fremme af udviklingen. Til et sådant resultat vil det konservative folkeparti gerne medvirke.

Alfred Jensen: Lovforslaget er jo en ganganger. Den kommunistiske gruppe har taget stilling til det for flere år siden og afvist denne tanke. Vi betragter ikke det, der foreslås, som et middel, der egner sig til løsning af de problemer, der foreligger for os her i Danmark angående udvikling af produktionen i industrien, og til løsning af de sociale spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Poul Møller var noget fortørnet over, at socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, knyttede dette forslag sammen med de kommende overenskomstforhandlinger. Jeg forstår ikke denne fortørnelse. Det kan vel næppe være nogen tilfældighed,